

VIRIKE

NRO 2/14
Vappu

Pekeman Työntekijät ry
TEAM os. 100

Kevään merkit

Kevättä on ilmassa. Ainakin luonnossa, vaikei ehkä niinkään työmarkkinarintamalla. Ennen jo tähän aikaan vuodesta pyörivät neuvottelut rahasta plus lakot, nyt pyörivät vain yt-neuvottelut.

Työehdot mittatilauksena – mutta ei duunarin mitoilla

Puheenjohtaja kirjoittaa pääkir-

joituksessaan siitä, miten hyvin halparatkaisuilla on vaikutettu työllisyyteen. Viimeisen ”työllisyys- ja kasvusopimuksen” synnyttyä yt-neuvottelujen alla on tänä vuonna reilusti enemmän työntekijöitä kuin vuotta aiemmin.

Taustalla ovat vaalitulokset, jotka ovat jo pitkään olleet palkansaajavastaisuudessaan surkeita. Palkat, työllisyys ja tulojen jättisiirrot omistajille ovat

osa niiden seurauksista. Mutta Tilastokeskuksen tietojen mukaan maassa on myös jo 60 000 nuorta, jotka eivät näy työttömyys- ja koulutustilastoissa lainkaan. Ei etenkään nuori syrjäydy omasta syystään, vaan yhteiskunnan epäyhteiskuntamaisesta toiminnasta. Meikkaustoimintapiteenä on nuorisotakuuta ja aktiivointia ym. muuta huu-haata. Yhtenä sellaisena oppivelvollisuusiän nostaminen poistaa nuoria työttömyysluvuista.

Muutamaa päivää ennen tämän kirjoittamista porvaripiirit jälleen alkoivat vaatia työehtosopimusten yleissitovuuden poistamista. Tavoitteena on työehtojen nollaaminen ja työehtosopimisen vieminen yksilötasolle, jolloin ennuste olisi vieläkin huonompi. Työehdoista sopimisen siirtäminen työpaikoille toisi luonnollisesti myös suuren määrän lakkoja.

Viime vuonna Porvoon vappuun osallistui tuhansia ihmisiä.
(HLT)

NRO 2/14
37. vuosikerta
17.4.2014

Julkaisija:

Pekeman
Työntekijät ry
PL 330
06101 Porvoo
www.pekeman-tyontekijat.fi

Päätoimittaja:

Jari Voutilainen
(09) 3949 4493
050 379 4235

Toimitussihteeri:

Hannu Lindqvist
(09) 3949 3415
050 379 4088
Olef.-tuotanto v. 1
e-mail:
hannu.lindqvist@
borealisgroup.com

Muu toimitus:

Elof Juselius
(09) 3949 3023
050 379 4521

Pasi Mäntysaari
(09) 3949 3048
050 379 4050

Painopaikka:

tt-urex
Porvoo

Seuraava Virike
ilmestyy viikolla 25.
Lehteen tarkoitetut
kirjoitukset on oltava
toimitussihteerillä 8. kesäkuuta
mennessä.

KIRJOITTELE!

Kotisivut:

Päämenu

[Yleistä](#) [Ajankohtaista](#) [Ammattios.hallitus](#) [Ammattios.toimihenkilöt](#) [Jaostojen toiminta](#) [Luottamusmiehet](#) [Päälouottamusmies](#) [Työsuojeluhenkilöt](#) [Työsuojeluasiaa](#) [Punkaharjun lomaos.](#) [Vapaa-aika](#) [Virike lehti](#) [Koulutus](#) [Jäsenedut](#) [Historia](#) [Juhlavuosi 2011](#) [Palaute](#) [Arkisto](#) [Valokuvia](#) [Linkkejä](#)

Tältä ne näyttää, pääasiassa jäsenistöllemme suunnatut, kotisivut päämenultaan. Vain muutos on pysyvää, mutta mitä muutetaan, siinäpä kysymys. Onko sinulla ideoita kotisivumme sisällön tai ulkonäön osalta? Mitä tulisi tiedottaa tai mitä on liikaa!

Joka tapauksessa: Tärkeintä on, että olet tietoinen kotisivumme osoitteesta

www.pekeman.tyontekijat.fi

Laita sivu suosikiksi (add to Favorites bar)

Terveisin Pasi

Vuosipäivä

Borealikesen vuosipäivää vietettiin helmikuun 28. päivänä. Tasavallan presidentin myöntämien neljäntoista kunniamerkin saajan joukossa oli neljä ammattiosaston jäsentä: Arto Pallamolle ojenettiin Suomen Leijonan ansioristi, Mitsuo Takayamalle Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1 luokan mitali kultaristein ja Henry Kuosmalle sekä Raili Varikselle Suomen Valkoisen Ruusun 1 luokan mitali.

Palvelusvuosista muistettiin vuonna 2013 pyöreitä vuosia saavuttaneet, joita tällä kertaa oli vähänlaisesti. 40 vuotta palveluksessa olleita oli yhteensä yhdeksän, joista osaston jäseniä Jorma Puhakka, Raimo Palomäki ja Markku Villanen. 30 vuoden rajapyykin saavuttaneita oli kuusitoista, joiden joukossa Kari Ahtila, Hannu Halonen, Arto Heiskanen, Arto Kekäläinen, Juhani Pennanen, Veijo Turpeinen, Esa Vainonen, Pertti Vento ja Jari Voutilainen. (HLT)

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Jari Voutilainen

Ay-liike tuuliajolla – mistä apu?

SAK:n Lauri Lyly totesi työllisyys- ja kasvusopimuksen allekirjoitusuutisessa SAK:n sivuilla viime elokuussa, että sopimus synnyttää Suomeen lisää työtä. Laajan ratkaisun puolesta syksyn kuluessa vedonnut Lyly kiitti ammattiliittoja ”kyvystä vahvistaa palkansaajien luottamusta tulevaisuuteen”. Ja ammattiliittojohtajat tietenkin hyväksyivät lokakuussa tuon ’luottamusta herättävän’ sopimuksen. Kiitosta vaan, ihan parin kympin verran!

Ja ikään kuin vahvistuksena Lylyn kiitoksesta ammattiliitoille, tuo kolmivuotinen sopimus - johon meidänkin on meiltä kysymättä alistettu – korotti kk-palkkojamme huhtikuun alussa sen 20 euroa. Vuonna 2015 saisisimme nauttia lisäksi 0,4 prosentin korotuksesta. Kiitti hitosti näistäkin. Ja kun viime vuonna muutamat ay-johtajat kertoivat, että kasvusopimus lisää ostovoimaa, niin kai samalla logiikalla lehmätkin tosiaan lentävät.

Työllisyys- ja kasvusopimuksen piti antaa uskoa tulevaisuuteen ja synnyttää työtä. Ei siltä näytä: Kun Yt-neuvottelujen alaisten henkilöiden lukumäärä oli SAK:n tilastojen mukaan viime vuoden ensimmäisen neljänneksen aikana 24 805, oli se tämän vuoden vastaavana aikana jo 31 773 henkilöä.

Kokonaan toinen ulottuvuus on se, että meidän parinkymppin työläisten ostovoima tosiaan romahtaa ja

reilusti. Ja se lisää työttömyyttä. Kun parikymppiä kuussa tekee alle euron korotuksen (miinus verot) jokaiseen taksvärkkipäivään, niin ei sillä juuri luottamus tulevaisuuteen kasva. On kirjainten haaskausta luetella mitä kaikkea esimerkiksi hallitus kehysriihessään linjasi leikkauksista ja verojen korotuksista. Niitä tuli ja paljon.

Suomalainen ay-liike on alistettu valtiollisen pelipolitiikan välikappaleeksi. Ay-johtajat vakuuttelevat korvat heiluen, että tämä kuristaminen koituu työläisten hyväksi. Katin kontit. Sillä lailla puhuvat johtajat, jotka itse ovat päässeet noukkimaan pudonneita murusia ison rahan pöydästä. On eläkeyhtiöiden ja muun bisneksen hallituspaikkoja, komiteatuloja, muutenkin hyväpalkkainen toimi ja joillakin on jo hankittuna eläkepaikka Espanjan auringosta. Kelpaa siinä työläistä opastaa.

Ay-liike on joukkojärjestö, jonka tulee puolustaa työtätekevien oikeuksia. Nyt se ei enää toimi tavoitteidensa mukaisesti. Jatkuvasti porukalta kuulee, että meno on ylittänyt tavallisen rivijäsenen sietokyvyn rajan. Meidän onkin vakavasti täällä kentällä mietittävä, mitä pitäisi tehdä. Helsingin ay-herrojen apuun ei nyt kannata luottaa.

Kaikesta huolimatta Hyvää Vappua !!

Ammattiosaston hallitus kokoontuu

Tiistaisin
29. huhtikuuta
27. toukokuuta
17. kesäkuuta

Pääluottamusmiehen palsta:

Elof Juselius

Onko jokin muuttunut?

”Työntekijöiden määrä on joillain osastoilla niin hälyttävän pieni, että koulutuksen ja sairauspoissaolojen tuuraaminen edes ylityönä alkaa olla mahdotonta. Työehtosopimuksen mahdollisuus ottaa ylityön perusosa vapaana on joillain osastoilla asetettu työnantajan puolelta kyseenalaiseksi. Onpa jopa kikkailtu tilapäisillä ”työvuoron muutoksilla”, jotta ei tarvitsisi teettää ylityötä. Helpomminkin voi varmistaa, että työilmapiiri menee ketuille. Muistetaan että ylityön teko on pääsääntöisesti vapaaehtoista.”

Näin kirjoitti Virikkeessä vuonna 1997 pääluottamusmies Hannu Tuominen. Sen jälkeen ovat sisänteot lisääntyneet k-päivien ja esimerkiksi simulaattoripäivien muodossa. Nekin on saatava joskus pitää.

Työilmapiiri

Syksyllä on taas tulossa tuo tunteita lämmittävä työilmapiirikysely. Pari vuotta sitten pidetyn kyselyn jälkeen vastauksia analysoitiin isoissa ryhmissä, väännettiin ja käännettiin

koko päivän kestäneissä palaverissa. Lippuja ja lappuja ripustettiin seinille, otettiin pois ja laitettiin takaisin. No, sieltä löytyi lopulta työnantajan mieleinen ”kolme parasta”, jotka sitten valittiin: Arvot ja käyttäytyminen, uusi ote kehityskeskusteluihin ja yhteishenki Porvoossa. Koko päivän kestäneiden kinkereitten jälkeen kotiin lähtiessä oli aika tyhjä olo. Meidät oli petetty, perkele! Hienoja asioita nämä kolme, mutta meille tärkeistä asioista kuten kilpailukykyiset palkat, kohtelu ja luottamus - niistä ei saanut puhua. Keskustellaan muussa yhteydessä, oli työnantajan ilmoitus.

Kovien vääntöjen jälkeen saatiin kuitenkin johtotiimissä sovittua että näitä ”seinältä tippuneita” käsiteltäisiin erikseen paikallisesti. Hyvä näin, käytiin kyllä keskusteluja palloista, kohtelusta ym. Ehkä saatiin jotain aikaiseksi, en tiedä?

Työilmapiirin vastausprosentti on taas kerran kytketty tulostulokortteihin varsin korkealla prosentilla. Se on mielestäni hieman kyseenalaista. Annetaanko siten piiskaa

vai porkkanaa? Saa nähdä minkälainen sirkus pannaan pystyyn syksyn kyselyn jälkeen, kun taas aletaan tulkitsemaan vastauksia ja vapaita kommentteja jotta löydettäisiin ne oikeat...

Paikallinen johtaminen ja ilmapiiri

Jos ilmapiiriä ihan oikeasti halutaan parantaa, pitäisi ykköspuheenaihe seuraavissa työilmapiiriselvityksissä olla paikallinen johtaminen. En tiedä miten paljon ilmapiiri on noin yleensä missään parantunut viime kyselyn jälkeen, mutta sen tiedän että on osastoja, joissa työilmapiiri on mennyt niin huonoksi kahden kolmen vuoden aikana, ettei voi puhua ilmapiiristä olleenaan. Hyvä johtaminen ei ole käskyttämistä ja kyykyttämistä.

Vappu on tulossa, pyyhitään vähäksi aikaa arkiset huolet ja murheet ja vietetään työläisten juhlaa. Toivon kaikille hyvää kevään alkua!

Terveisin Juice

Kiitos!

Sydämelliset kiitokset kaikille ja varsinkin PP:n operaattoreille ja esimiehille muistamisesta jäädessäni eläkkeelle 1.1.2014 !

Henry Kuosma (HRY)

Kiitos!

Kiitän yhtiön johtoa, linjaorganisaatiota, ammattiosastoa ja mukavia työtovereita lämmöllä mukavista yhteisistä hetkistä !!!!!!!!!!!

P.S: Tästä on hyvä jatkaa ja kiinnittää entistä enemmän huomiota turvallisuusasioihin, TAKE2 !

Pertti Mäkelä

Pasi Mäntysaari

Työsuojeluvaltuutetun palsta

Liikenne – yksi viidestä

Vuoden toinen tapaturma Borealiksella johtui työaikana työpaikan ulkopuolella liikenteessä tapahtuneesta onnettomuudesta. Tapahtumassa korostui, että vaikka oma auton käyttö olisi moitteetonta, niin muiden tielläliikkujien valinnat ovat kuitenkin mahdollistaneet onnettomuuden synnyn. Vuoden 2014 helmikuussa sattui 288 henkilövahinkoon johtanutta liikenneonnettomuutta, joissa kuoli 13 ja loukkaantui 392 ihmistä. Liikenteessä vammautuu vuosittain yli 7088 (2012) henkilöä. Vuoden 2012 onnettomuuksista n. 27 % tapahtui alle 40 km ajonopeuksissa.

Voiko meidän tehdasalueellamme syntyä nopeusrajoituksella 30 km/h henkilövahinkoja? Kun turvavyö on auki, niin pää- ja niskavammat myös näillä nopeuksilla voivat olla usein kohtalokkaita. Vierailtuani Auto-liiton sivuilla (tietopankki/testi- ja tutkimustuloksia/arkisto/turvavyötesti/) yllätyin itsekkin, millaisia vammoja voi syntyä näissä tilanteissa. Tieto voitti jälleen olettamuksen ja luulon. Sama se liikutaanko työpaikalla vai muussa liikenteessä, liikennevaarat ja onnettomuuksissa syntyvät vammat ovat samat.

Kesän odotusta

Liukkauden (jää ja lumi) tuomat vaarat ovat ilmeisimmin takana-päin ja voimme asennoitua kesän odotukseen. Kun ensimmäiset kesäharjoittelijat saapuvat työpaikoille, niin kesä on jo hyvinkin

lähellä. Tulee myös eteen haaste oikeasta suhtautumisesta nuoreen polveen, joka jossain vaiheessa tulee olemaan meidän työmme jatkaja. Kun on pitkään jotain rakennettu, niin toivotaan satsatun ajan kantavan myös hedelmää ja uusien työntekijöiden jaksaa taapertaa pitkiäkin työvuosia ”paremmilla, jo hyvin tampatuilla laduilla”.

Työilmapiiri

Hieman hämmentää se tapa, jolla viime virike -numerossa esille tuomani suojainkokeilun palaute on otettu vastaan työnantajan taholla. Työsuojelutoimikunnan kanta (25.2.) suojainmuutokseen oli selkeä, muutoksenhallinnan kautta siirtymisestä ennen 1.6.2013 olevaan tilanteeseen. Kun henkilöstö tuo esille työolosuhteissa ja työtoiminnoissa olleita epäkohtia, niin laiskaa on tuo asian käsittely. Työturvallisuuslaissa määritellään selkeästi työntekijöiden velvollisuus viipymättä ilmoittaa muun muassa henkilönsuojaimissa havaitsemistaan puutteista, jotka voivat aiheuttaa haittaa tai vaaraa työntekijöiden turvallisuudelle tai terveydelle. Näitä palautteita oli tullut pitkin viime kesää ja kyselyn palautteet varmistivat tilanteen lisääntyneiden riskien osalta olevan todellisuutta. Työnantaja ottaa nyt tietoisesti riskin, kun aika kuluu. Nyt ei ole kysymys tietämättömyydestä, vaan myös minun käsitykseni mukaan tunteista. Isäni aikoinaan puhui ”saamattomuudesta”, en tiedä sopsisiko se

myös tähän. Tilanteen ollessa tämä, lisäten myös oman pelkoni henkilöstön turvallisuudesta, voin vain todeta, että työsuojeluvaltuutettuna minun on vietävä asia eteenpäin.

Työlupa

Siirtyminen sähköiseen työlupaan, pilottivaihe aloitettiin huhtikuussa fenolilaitoksella. Ruotsissa jo käyttöön otettu työkalu antaa toivottavasti aivan uuden ja turvallisemman tavan työlupien käsittelyyn, arkistointiin ja tietoisuuteen. Haasteena on tehdä tästä työkalusta reilusti parempi versio kuin naapurimaassa. Elikkä, mahdollisimman paljon palautteita sen toimimattomuudesta tai toimivuudesta tulee saada. Ei tosissaan kannata ottaa käyttöön koko toimipaikalla järjestelmää, joka jo alkuvaiheessa voi olla sopimaton. Järjestelmän käyttöönotosta tehdään muutoksenhallintaa, joten kommentoikaa!

Olemmeko menossa

turvallisempaan suuntaan

Palautteiden pohjalta joita olen saanut kunnossapidosta omalta henkilöstöltämme, olen huolissani siitä suuntauksesta, mihin olemme menossa. Jos oma porukka on ihmeissään mitä ”rakennuksessa” tapahtuu, niin olisi syytä myös työnantajan kuunnella ja antaa vastauksia.

Rentoa ja turvallista kesän odotusta!

t. Pasi

Työsuojeluasiamiehet kaudella 2014 – 2015

Listassa ovat työturvallisuuskeskukseen työsuojeluasiamiehinä rekisteröidyt henkilöt.

Olefiinituotanto

1-vuoro	Antti Kymäläinen
2-vuoro	Ville Häyrynen
3-vuoro	Jukka Peltonen
4-vuoro	Kari Lintunen
5-vuoro	Lasse Ahonen
päivä	Antti Linkinen

Fenoli- ja aromaattituotanto

1-vuoro	Jouni Alkio
2-vuoro	Mika Martikainen
3-vuoro	Jaakko Ahlberg
4-vuoro	Marja Perttula
päivä	Jyri-Pekka Laine

LDPE –laitos

1-vuoro	Tuomo Tourunen
3-vuoro	Jorma Taipale
4-vuoro	Jari Koskinen
5-vuoro	Kalevi Nurminen
päivä	Mika Lumme

PP –laitos

1-vuoro	Petri Keskitalo
2-vuoro	Jari Jaakkola
4-vuoro	Martti Koskela
5-vuoro	Jarmo Vesterbacka
5-vuoro	Keijo Pulkkinen

PE 2 –laitos

1-vuoro	Mauri Ranto
4-vuoro	Pekka Huovila
5-vuoro	Sampo Törmänen

Materiaalinkäsittely

<i>Pakkaamot</i>	
5-vuoro	Jami Silvennoinen

Boremix

Asko Roiko

BC* pilot

Veijo Turpeinen

Borstar koetehdas

1-vuoro	Veijo Perämäki
2-vuoro	Janne Saarinen
3-vuoro	Ismo Hannila
4-vuoro	Tero Silvennoinen
5-vuoro	Markku Perttula

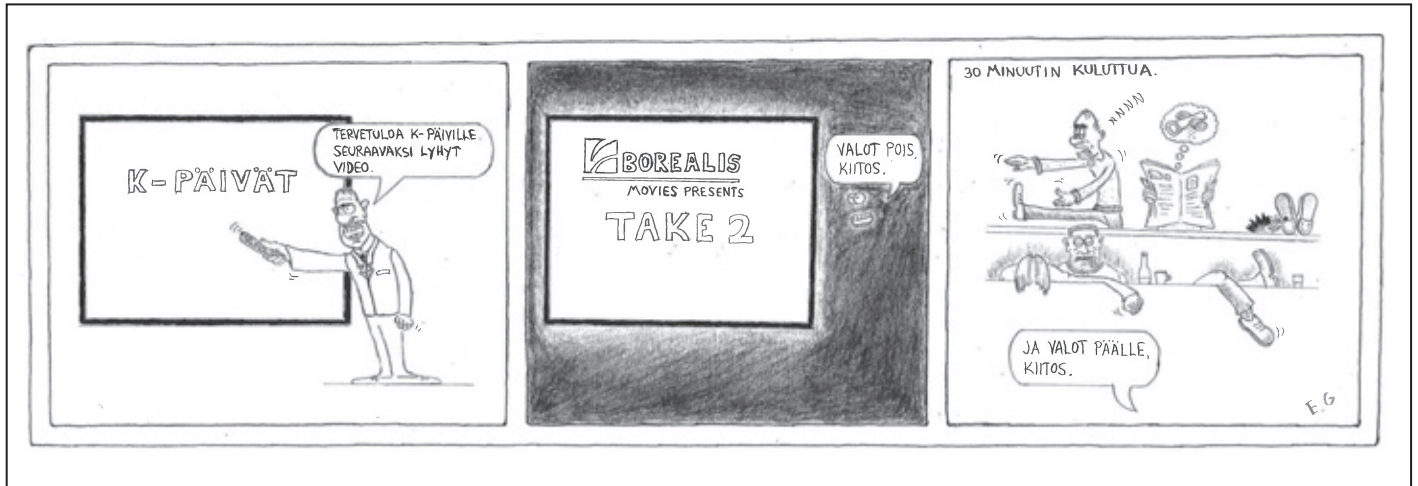
Tekniset palvelut

Instr./muovit	Jari Voutilainen
Sähköos./muovit	Jonas Askolin
Mek./muovit	Tapio Mikkonen
Instr./petrokem.	Esa Valkila
Sähköos./petrokem.	Markku Heino

Työntekijöiden edustajat Borealis Polymers Oy:n työsuojelutoimikunnassa

Varsinainen
1. Pasi Mäntysaari
2. Keijo Pulkkinen
3. Pekka Lampinen

varajäsen
Jyri Laine
Antti Linkinen
Tuomo Tourunen

Tavoitteena nolla

Einari Grönberg

Tavoitteena nolla -ohjelmaa on käyty kevään 2014 yhteisillä k-päivillä, sekä osastoilla läpi. Tavoite sinänsä on hieno asia ja tärkeintä onkin, että me kaikki saamme tulla terveinä töihin ja päättää työpäivämme samassa kunnossa, kuin tullessakin. Mutta kiinnitetäänkö meillä riittävästi ja tasapuolisesti huomiota kaikkiin turvallisuusepäkohtiin vai keskitymmekö liikaa johonkin tiettyyn turvallisuuden alueeseen, ehkä? Mitä ainakin on katsominen tavoitteena nolla -ohjelmaan, en voinut olla kiinnittämättä huomiota siihen, kuinka merkittävän roolin yksittäisen työntekijän työskentely oli esityksessä saanut. On totta, että meidän kaikkien työskentelyyn liittyy mahdollisia turvallisuusriskejä. Se johtuu jo pelkästään työympäristöstä ja sen vaaratekijöistä, mutta korkealla ammattitaidolla ja valistuneella turvallisuusajattelulla pystymme

työskentelemään turvallisesti. Toki on tärkeää kehittää ja ylläpitää osaamista, niin kuin on tähänkin mennessä tehty ja tullaan tekemään tulevaisuudessakin erinäisillä koulutuksilla ja ohjeistusten parantamisella, mutta pitäisin yhtä tärkeänä myös hyvää työnsuunnittelua, joka tuntui jäävän vähemmälle huomiolle. Suurella mielenkiinnolla odotankin sähköisen työluvan toivuutta, sillä onhan se oleellinen osa työnsuunnittelua. Toivottavasti se parantaa nollatavoitteen saavuttamista!

Turvallisuusmuutos vai pelkkä muutos?

Ehkäpä olisi syytä keskittyä yhä enemmän meidän työympäristön turvallisuuden kehittämiseen ja parantamiseen. Laitosten automaatio on kehittynyt vuosikymmenten saatossa merkittävästi ja näin ollen parantanut turvalli-

suutta. Myös tapa tehdä työtä on muuttunut turvallisemmaksi ja monen monta asiaa on parantunut, mutta se ei poista sitä totuutta, että Porvoon laitokset ovat vuosien saatossa vanhentuneet vanhentumistaan ja tuotantomäärät samalla kasvaneet. Pitäisi yhä enemmän satsata taloudellisia resursseja laitojen turvallisuuteen ja parantaa työolosuhteita, eikä päinvastoin hankaloittaa meidän jokapäiväistä työskentelyä. Tällä viittaan olefinituotannossa kesäkuussa 2013 tehtyyn suojainmuutokseen. Ymmärrän toki sen, että muutoksella pyritään parantamaan meidän turvallisuutta ja sitä vastaanhan meillä ei ole mitään, mutta se, että onko päässä naamiomalliset lasit vai normaalit suojalasit ei poista olemassa olevia vaaroja työympäristöstä. Pitäisi myös ymmärtää, että työn käytännöllisyys ja turvallisuus kulkee käsi kädessä. Tässäkin asiassa pitäisi olla järjen käyttö sallittua.

Iskeytymiä putkeen ja päänsärkyä

Liian monta kertaa olen pääni putkeen lyönyt, enkä varmasti ole ainut. Liian monta kertaa olen haahuillut höyrypilvessä etsien epätoivoisesti ulospääsyä ja monet kerrat olen seisonut paikallaan, kuin variksenpelätin odottaen naamio-mallisista laseistani huurteen kaik-koamista. Näkökentän parantuessa askel vasempaan ja huomaan taas iskeneeni kypärän putkeen, jonka seurauksena hapuilen kumihanskat kädessäni eteenpäin yrittäen tukeu-tua kaiteeseen, kuitenkin huomaten epäonnistuvani siinä. Sateen kaste-lemat hanskat ovat tehneet tartun-tapinnasta niin liukkaan, ettei auta muuta kuin kimpoilla pitkin putkia ohjaamorakennukseen, mutta kun taas on hiki ja lasit huurussa. Lo-

pulta selviydyttyäni ohjaamoon on olo kuin Valentin Konosella maratonin jälkeen. Päätä särkee ja heikottaa. Suoraan sanottuna se v.....a! Kaikesta huolimatta on hienoa nähdä, ettei järjen ääni ole täysin kaikonnut. Petrokemian laitoksilla suoritettujen suojainky-selyiden palautteiden pohjalta on päädytty järkeistämään nykyistä suojainkäytäntöä, siitä iso kiitos kaikille vastanneille. Ehkäpä tu-levaisuudessa säästymme vähem-mällä päänsäryllä.

Money talks

Borealis on turvallisuuden sa-ralla varmasti monessa asiassa edelläkävijä, mutta tekemistä riit-tää vielä paljon. Jatkuva keskus-telu, toistemme kuunteleminen ja huomioiminen työntekijöiden ja työnantajan välillä turvallisuus-

asioissa tekee meidän työpaikas-tamme varmasti turvallisemman paikan tehdä töitä. Lopulta on vain kyse resurssien kohdenta-misesta ja oikeiden asioiden to-teuttamisesta. Tässä kohtaa on ensiarvoisen tärkeää työnantajan kuunnella työntekijöitä. Liian moni työntekijöiden esille tuoma epäkohta liittyen turvallisuuteen ottaa aivan liikaa aikaa korjaavan toimenpiteen suhteen. Yleensä johtuen rahasta tai hankalasta to-teuttamisesta, ja taitaa olla byro-kratian raskailla rattailakin asiassa jotain tekemistä. Näin ei saisi olla, eihän se ole meidän turvallisuus-ajattelun mukaistakaan. Laitosten tuottavuuteen kyllä työnnetään ra-haa kottikärrykaupalla ja samaan aikaan puhutaan turvallisuudesta. Viesti työnantajalle: Sanoista te-koihin, kiitos! Saattaisi asialla olla jotain vaikutusta siihen kuuluisaan työilmapiiriinkin.

Pekeman Työntekijät ry:n kevätkokouksen 2014 julkilausuma:

Johtaminen BPOY:ssä

Borealis Polymers Oy:n johtaminen on viime aikoina muuttunut entistäkin enemmän sane-luksi. Seurauksena on ollut liian monen työn-tekijän turhautuminen, väsyminen ja irtautumi-nen yhteistyöstä ja tavoitteista.

Aiempien aikojen maanläheisen ja sosiaa-lisella tavalla yhdistävän johtamistavan si-jasta työntekijöiden käsityksiä aliarvioidaan, vaikka heidät nimellisesti kytkettäisiinkin erilaisiin hankkeisiin. Työntekijöiden osallis-tuttua työryhmiin informoidaan yhtiön taholta kyseessä olleista asioista sovitun työntekijöi-den ja johdon välillä silloinkin, kun työnteki-jät ovat ilmaisseet täysin vastakkaisen mieli-piteensä. Ei voida ihmetellä sitä, miten vähiin

osallistumishalukkuus on pudonnut aikaisem-min kannustamiseen perustuneen johtamisen kadottua.

Valmiiksi päätettyjen asioiden vatvomista sanotaan neuvottelemiseksi tai yhdessä päät-tämiseksi. Tästä esimerkkinä ovat tulospalk-kiomatriisit, joihin on alettu soveltaa lisäksi yksipuolista jälkikäteen tehtävää ”kalibroin-timallia”. Milloin on todellista neuvoteltavaa, ei työnantajapuoli työntekijöiden näkemyksen mukaan asennoidu asiallisesti.

Ammattiosaston kevätkokous katsoo johdon toimivan työmotivaatiota vastaan. Työntekijät odottavat Borealoksen asennoituvan arvojensa mukaisesti.

Tällä työmaalla ei juopotella!

Juice jatkaa Pekeman ajan muistelemista:

Seisokki kun alkoi, niin maanantai-aamuna seitsemäksi saapui korjaamon pihaan kuorma-auton lavoilla 150 reppuäijää. Toinen mokoma autokolonna tuli tuomaan hitsauskoneita ja muita tarvikkeita. Kaikkosen Väiski tuli ulos lakin lippa silmillä, heitti kolme kuormalavaa päällekkäin ja kiipesi niiden päälle pitämään puhetta.

– Huomenta vaan kaikille. Nyt alkaa seisokki, tämä aloitti kröhhittyään kantavan äänensä auki. – Aluksi teidät paritetaan. Hitsarit tuolle puolelle ja asentajat tuolle puolelle. Jos teillä on toivomuksia, niin niitä ei oteta huomioon.

Reppurit oli reppureita, me oltiin talon miehiä ja korjaamon hallissa työskentelivät tupaukot. Me talon miehet kuunneltiin miten Väinö selviytyisi, kun tyyli oli se, että ”sinä ja sinä, te olette pari”. Osa miehistä katsoi siinä vaiheessa, että tämä on hourula ja lähti kohti porttia. Kaikkonen evästi vierailijoita kertomalla vielä ruoka-ajoista ja joistakin säännöistä.

– Ja tällä työmaalla ei sitten juopotella! päätti Väiski avauksensa.

Joustava tuntikirjanpito

Puheenlahjoiltaan Kaikkosen Väiski oli hyvä. Putkipuolen työnjohtajana hän tuli hyvin toimeen urakoitsijoiden kanssa ja meidän kanssa. Väiski kuittasi reppufirmojen tunnit ja meillekin ihan reilusti, mutta työn piti tapahtua.

Jotkut meidän porukassa kirjoittivat tuntilippuihin 25 tuntia vuorokaudessa tehdessään urakoita selityksellä, etteivät olleet pitäneet ruokatuntia. Pomo saattoi vielä hyväksyä sellaisen, mutta palkkalaskennasta ne eivät menneet läpi.

Vaikka työpäivät menivät kirjanpidossa sekaisin, se vara pidettiin, ettei ilmaiseksi oltu töissä. Sitten kun tunteja ei voinut enempää antaa, sai vapaata. Itsellenikin kertyi joskus seisokin jälkeen kolmatta kuukautta pitämättömiä vapaita. Väinön kirjanpito oli mustakantisessa vihossa, joka ei oikein aina ollut reaaliajassa ja päivät saattoivat vaihtua viikoiksi. Kerran, kun minulla oli kaksi päivää vapaata sisällä ja tarvitsin yhden vapaapäivän, menin Väiskin luo. Väiski kysyi, että paljonkos sulla sitten niitä päiviä oikein on sisällä, johon leikinpäin vastasin että pari viikkoa.

– No niinpäs näkyy olevan, vastasi vihon rintataskustaan kaivanut Väiski ja mietti hetken.

– Mitä, jos pitäisit kaikki pois nyt kun on rauhallista töiden kanssa?

Silloin huomasin, ettei Väinön kirjanpito ollut täysin aukoton, mutta en kehdannut enää oikaista, tiesin nimittäin että Kaikkonen olisi suuttunut huomautuksesta. Otin sen kaksi viikkoa, vaikka hävettikin.

Reppufirmojen laskentapuoli ei toiminut sen paremmin. Siinä vaiheessa, kun käteismaksuista oltiin siirtymässä pankkisiirtoihin, Lillforsin Pena ihmetteli kun hänelle oli jo pidemmän aikaa maksettu päiväraha käteen ja

toinen pankkiin. Pena oli sitten mennyt konttoriin oikaisemaan virhettä, mutta palkanlaskija oli ajanut tämän ulos ja käskenyt pitää turpansa kiinni.

Kuulin tapauksista, joissa äijä saattoi olla kolmessakin reppufirmassa samanaikaisesti töissä. Sellainen onnistui kuukausienkin ajan, kunhan vain kävi joka työpaikalla aamuisin näyttäytymässä. Reppufirmat laskuttivat pääyhtiötä tuntien mukaan ja hyötyi samassa suhteessa, mutta rahallisesti vielä enemmän. Verottajakaan ei tainnut pysyä viikkaiden reppumiesten kannoilla.

Vain rohkeat saavat kauniin vaimon

Väinö jälleen kerran johti operaatiota, kun oltiin nostamassa reaktorin ruotoa ylös ja moottori ei lähtenyt irti. Ruoto oli melkoinen härveli, joka painoi toista tonnia. Järki alkoi loppua, jolloin lisättiin rautaa. Vaijerit paksunivat ja tunkit suurenivat. Tuuman vahvuisetkin vaijerit katkesivat, raudanpalaset sinkoilivat ja välillä hivuttauduttiin jo turvallisempiin asemiin. Väinö itse seisoikin kuitenkin kaiken aikaa eturintamassa kuin sodassa konsanaan. Kun kaikki muut olivat suojautuneina palkkien taakse, ärjäisi Kaikkonen:

– Pojat, pojat, vain rohkeat saavat kauniin vaimon! Siitä tuli vuosiksi lentävä lause ja kyllähän Väinö siitäkin asiasta jotakin tiesi.

Hannu Lindqvist

Vappupakina:

Ex-Merirosvorannikko

Merirosvorannikkona tunnettu barbaarimainen osa Arabian Gulfin rantaa itsenäistyi vuonna 1971 Arabiemiirikuntien Liitoksi. Merirosvorannikon hierarkia tunki arvonimet emiiri, sheikki, hänen korkeutensa, hänen erinomaisuutensa ja ties mitä, kaikki isoilla kirjoitettuina. Kastijako ei ole muuksi muuttunut, sillä arabit ovat perin tarkkoja perinteistään. Talonpoikaisproletariaatti eli beduiinit nielivät aavikon hiekkaisia tuulia vähän runsaslukuisempänä kuin tänä päivänä. Osa heistäkin on jo päässyt helpon öljyelämän makuun.

Samaan aikaan, jolloin ensin kuusi emiirikuntaa ja vuotta myöhemmin seitsemäs perustivat liiton, Sköldvikissä jo alettiin lyödä ryyniä pussiin. Varhempi guttaperkkaperinne oli pohjannut tuontiin, mutta tuolloin siirryttiin omaan tuotantoon, jonka Uolevi Raade härkämpäisesti puski alulle yhtenä tärkeänä perustelunaan työllisyys. Tuohon suomalaisen identiteetin vahvimpaan aikaan ei voitu kuvitella, että sukupolvea myöhemmin koko muu Suomi rypee kravattia myöten Euroopan ravassa ja läntisessä Kilpilahdessa ollaan rähmällään Merirosvorannikon työtä vieroksuvalle, helppoon elämään tapautuneelle palatsieliitin äärimmäisen etäiselle kulttuurille.

Vähän myöhemmin kylläkin meluttiin, kuinka Suomi oli rähmällään Neuvostoliiton suuntaan. Puhuttiin suomettumisesta. Kun itsenäisyydestä luovuttiin,

se ei ollut rähmällään oloa, vaan keksittiin teoria, jonka mukaan Suomi on osa Eurooppaa siinä kuin Italia, Espanja ja Kreikka. Geopoliittisesti, antropologisesti ja kulttuurillisesti ei tarvitse edes ääneen sanoa, mihin empiiriin suomalaiset kuuluvat. Suomen kuuluminen Eurooppaan sen enempää kuin muuhun etelään tai länteen on täyttä potaskaa, voisi sanoa Liposkaa, sillä suomalaiset ovat pohjoisen havumetsävyöhykkeen – taigan – kansaa. Kapitalismin harhaisuus muuttaa mielikuvakarttaa ja hajottaa ihmisen, jolta vaaditaan suuntautumista jonnekin, minne ei kuulu.

Ex-Ex-Ex

Palatsiväelle olemme pelkkää planktonia. Ravintoarvoamme on viime vuodet kohotettu sanalla excellence – erinomaisuus. Kun excellence-epistolaa aloitettiin, nimitin sen konsernineuvostossa rypälepommiksi, koska hyvin nopeasti alkoi ilmetä tuon aatteen kadehdittava kaikkivoipaisuus. Pöydän toiselta puolen tuli vähemmän-excellent-katseita. Mutta ei se ollut kovin harhaan osunut nimitys, niin rajoittamattomat mittasuhteet tuo ihmesana saavutti ja räjähtämättä jääneitä sirotekranaatteja paukahtelee edelleen.

Niin, todellisuudessa on vaikeaa nimetä aikaa, jolloin ei oltaisi pyritty erinomaisuuteen

kulloisenkin tietämyksen ja mahdollisuuksien puitteissa. Joten ei sen puoleen ole mikään muuttunut. Suomalaiselle – ja tosiasiassa muutamalle muullekin – tällainen sanoilla hekumointi vain on kovin vierasta. Mutta: Vapun tullen työntekijöilläkin on oikeus odottaa erinomaisuutta työnantajapuolelta, ennen kuin kannattaa odottaa rähmällään oloa loputtomalle vaatimusten vuolle.

Ehkäpä ex-ismi istutetaan meilläkin hierarkiseen arvoasteikkoon; niin excellenssiähän meillä ollaan. Ehdotukseni vapun kunniaksi on, että tulevaisuudessa sadanpäämiehen, eli nykyisen osastopäällikön titteli olisi His Excellence. Tai sukupuolisesta suuntauksesta johtuen yhä useammin Her Excellence-ness. Näin saadaan erinomaisuuden elävä esimerkki joka osastolle. Mainos purjehtii aamuisin mairea excellence-hymy huulillaan työmaakonttoriinsa, tekee erikoisen erinomaisen työpäivän ja palaa illalla iloisena kotiin katsoakseen vielä muutamat excel-taulukot. Yö kuuluu exästä uneksiessa.

Työntekijäkin voi saavuttaa erinomaisuuden statuksen. Työmiehen excellence on kustannusten säästäminen ja sen korkein tila on olla ex-työntekijä.

Hauskaa Vappua!

Hannu Lindqvist

**SAK:n Porvoon paikallisjärjestö ry
FFC:s Borgå lokalorganisation rf**

TYÖVÄEN VAPPU PORVOOSSA 1.5.2014

Klo 9.00

Kunniakäynti: Vakaumuksen puolesta kaatuneiden haudalla

Haudalle kuljetaan lippukulkueena, jonka lähtöpaikka on hautausmaan Porvoonjoen puoleinen portti. Järjestäytyminen kulkuetta varten klo 8.45. Ammatti- ja puoluejärjestöjen toivotaan ottavan omat lippunsa mukaan.

- Haudalla puhuu Hannu Tuominen KTP, pääsihteeri.
Kukkaseppeleen ja kukat puhujapöytähoitoon hoitaa KTP.

Klo 10.15

Kokoontuminen vappumarssille parkkipaikalla Kaupungintalon takana

Klo 10.40

**Vappumarssi lähtee liikkeelle kohti kaupunginpuistoa.
Marssimusiikista vastaa Wernerin Seitsikko**

Klo 11.00

Vappujuhla Porvoon Kaupunginpuistossa

**Tervehdyssanat: Ove Blomqvist,
SAK Porvoon paikallisjärjestö ry, puheenjohtaja.**

Juhlapuhe:

- Marko Piirainen, AKT, puheenjohtaja
- Armi Lindell, Loviisan vasemmistoliitto, puheenjohtaja

**Musiikkista huolehtii Wernerin Seitsikko, tilaisuuden juontaa
SAK Porvoon paikallisjärjestö ry:n hallituksen jäsen Einari Grönberg**

Kahvituksesta vastaa Hamarin ja Gammelbackan Demarit HTY ry

*Lapsille ilmapalloja, pomppulinna ja
piirustuskilpailu!*

TERVETULOA!

**Vapputapahtuman järjestää: SAK:n Porvoon paikallisjärjestö ry
yhteistyössä Porvoon ja Sipoon sekä lähialueiden työväenjärjestöjen kanssa.
Vappumarssista vastaa Hamarin ja Gammelbackan Demarit HTY ry.**

PUNKAHARJUN LOMAOSAKKEIDEN VAPAAT VIIKOT / PÄIVÄT

Tilanne 08. 04. 2014

x = vapaa

Osake 5 Osake 58

Vko 18	25.4 - 02.5.	x	x
Vko 19	02.5 - 09.5.	x	x
Vko 19	09.5 - 16.5.	x	x

Kesäkausi alkaa 16.5.

Ammattiosastomme jäsenille:

Talvikaudella hinnat: 170 € viikko tai 80 € viikonloppu tai 30 € vrk

Kesäkaudella hinnat: 220 € viikko tai 100 € viikonloppu tai 40 € vrk

Muut järjestäytyneet:

Kulukorvaus lisätään edellä mainittuihin hintoihin;

80 € viikko, 40 € viikonloppu, 20 € vrk.

Viikkovuokrauksen vaihtopäivä on perjantai (klo 14 -> pe klo 14). Viikkovuokraukset ovat etusijalla viikonloppu- ja päivävuokrausta. Osaston työssäkäyvät jäsenet ovat etusij. ennen eläkkeellä olevia ja muita järjestäytyneitä (lopullinen vahv. n. 2 vko ennen varausta) Varaaja tulee saamaan tietopaketin/laskun ennen varausaikaa. Avainhuollon hoitaa Matkailukeskus Harjunportti. Nouto/palautus lomakeskuksen vieressä sijaitsevasta huolto-asema/ravintolasta.

Siivous kuuluu vuokraajalle (itse tai palvelun osto infosta). Tupakointi on kielletty molempien loma-asuntojen sisätiloissa. Osake 5:een on eläinten vieminen ehdottomasti kielletty.

Tiedustelut ja vuokrausanomukset:

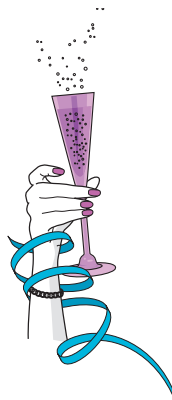
Pasi Mäntysaari, Borealis konttori, puh. 3048, 050-379 4050

Ajankohtainen lista vapaista viikoista ja muuta tietoa:

H-asema / project / borealis / pekema / loma /

Kuvia ja linkkejä Punkaharjun lähiseutuihin ja tapahtumiin:

Ammattiosaston kotisivu: www.pekemantyontekijat.fi / Punkaharju

Osallistu vapun tapahtumiin!
Porvoon vapun aikataulu sivulla 11.